

Secretariatul Parlamentului Republicii Moldova

Direcția generală juridică

Aviz
la proiectul de lege pentru modificarea unor acte legislative
(nr. 234 din 18.10.2019)

Examinând proiectul de lege menționat prin prisma prevederilor art. 54 din Regulamentul Parlamentului aprobat prin Legea nr. 797/1996 și Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative, Direcția generală juridică expune următoarele.

I. Obiecții de ordin general

1. Proiectul de lege a fost înaintat de către un grup de deputați, fapt ce corespunde prevederilor art. 73 din Constituție și art. 47 din Regulamentul Parlamentului.

2. Domeniul dat ține de competența Parlamentului și este în concordanță cu art. 66 din Constituție.

3. Potrivit Notei informative la inițiativa legislativă, proiectul de lege vizează modificarea unor acte legislative în scopul stabilirii unor reguli la efectuarea unui control asupra activității autorităților publice autonome responsabile în fața Parlamentului cu posibilitatea revocării conducătorilor/membrilor organelor de conducere a acestor instituții în situația în care aceștia nu-și îndeplinesc atribuțiile stabilite de lege.

4. În aceeași ordine de idei, reținem asupra necesității respectării următoarelor prevederi obligatorii stabilite de legislația în vigoare:

- potrivit art.35 alin.(1) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, expertiza anticorupție este obligatorie pentru toate proiectele actelor normative, inclusiv pentru proiectele actelor normative elaborate de deputații în Parlament;

- conform unei practici constante de redactare a actelor normative, în cazul modificării mai multor acte normative, modificările se expun în ordinea cronologică a datei adoptării actelor normative;

- prevederile art.47 alin.(6) din Regulamentul Parlamentului prezumă, că la proiectul de lege se anexează rezultatele expertizelor și cercetărilor efectuate în cadrul elaborării proiectului de lege, fundamentarea economico-financiară necesară implementării normelor acestuia;

- art. 32 alin.(2) al Legii nr.100/2017 instituie obligativitatea consultării autorităților publice vizate. Propunerile autorităților autonome urmează a fi incluse în sinteza obiecțiilor și propunerilor autorităților publice, potrivit art. 32 alin.(6) din Legea nr.100/2017. Constatăm lipsa acestor informații în conținutul Notei informative.

II. Privitor la concordanța proiectului de act normativ cu prevederile legislative relevăm următoarele.

1. Art. I:

1) Sub aspect conceptual, inițiativa legislativă propune să instituie mecanismul revocării de către Parlament a membrilor Consiliului de Administrație în cazul în care „**se constată executarea necorespunzătoare sau neexecutarea obligațiilor, prerogativelor sau atribuțiilor sale, inclusiv urmare a audierii raportului de activitate**”.

Trebuie să menționăm, că la capitolul răspunderii persoanelor cu funcții de demnitate publică, art. 23 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică prevede, că neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către persoana cu funcție de demnitate publică a obligațiilor, prerogativelor și competențelor sale, indiferent de prezența culpei, poate atrage după sine revocarea sau eliberarea din funcție.

Cât privește încetarea mandatului persoanelor cu funcții de demnitate publică, art. 22 alin. (3) din această lege, dispune, că „în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție”.

În același timp, alin. (4) al art. 22 din aceeași sursă concretizează, că „dispozițiile alin.(3) nu se aplică demnitarilor pentru care legea specială ce reglementează activitatea acestora prevede o altă procedură de încetare a mandatului înainte de termen”.

Privită în contextul încadrării textului modificator în unitatea de concept al actului legislativ supus modificării, este de menționat, că art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare (în continuare - *Legea nr. 192/1998*) prevede revocarea de către Parlament a membrilor Consiliului de Administrație *în cazul în care în urma exercitării neadecvate a atribuțiilor sale sau săvârșirii unor acte ilegale, s-au produs efecte de criză pe piața financiară nebancaară*.

Analizată în corelare cu art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 192/1998, se poate observa că inițiativa legislativă, prin completarea art. 15 alin. (1) cu lit. g) cu o nouă situație de revocare a membrilor Consiliului de Administrație și anume, „în cazul în care se constată executarea necorespunzătoare sau neexecutarea obligațiilor, prerogativelor sau atribuțiilor sale, inclusiv urmare a audierii raportului de activitate”, redă același concept de revocare care se cuprinde la lit. a) alin. (1) art. 15.

În plus, deși fraza „exercitării neadecvate a atribuțiilor sale” din conținutul lit.a) este una lipsită de claritate și precizie, totuși norma prevede efectul/consecința care poate duce la revocarea membrilor Consiliului de Administrație, respectiv, aceste persoane pot fi revocate doar în situația în care „s-au produs efecte de criză pe piața financiară nebancaară”.

Este de notat, că în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Legea nr. 192/1998, Comisia Națională a Pieței Financiare prezintă anual Parlamentului, până la data de 1 iunie, un raport care se examinează în ședință plenară a Parlamentului și care include informația privind funcționarea pieței financiare nebancaare și privind activitatea sa în anul precedent, inclusiv executarea bugetului, raportul fiind publicat pe pagina web oficială a Comisiei Naționale.

Respectiv, urmare a prezentării și audierii raportului de activitate, Parlamentul ia act de informația privind funcționarea pieței financiare nebankare și privind activitatea sa în anul precedent, și în situația în care se va atesta careva prejudicii aduse pieței financiare nebankare sau crize pe piața financiară nebankară, Parlamentul, prin adoptarea unei hotărâri, poate să recurgă la procedura de revocare a persoanelor vinovate în declanșarea crizei respective.

Adică, chiar dacă se va institui mecanismul de revocare a membrilor Consiliului de Administrație urmare a audierii raportului său de activitate, revocarea acestora trebuie să aibă loc doar în situația în care activitatea lor a fost urmată de consecințe nedorite pe piața financiară nebankară.

Prin urmare, dat fiind că art. 15 alin. (1) lit. a) prevede revocarea membrilor Consiliului de Administrație în cazul în care și-a exercitat neadecvat atribuțiile sale, recomandăm corelarea propunerii de completare a art. 15 alin. (1) cu lit. g) în sensul revederii conținutului lit. a) și completării acesteia cu informația privind posibilitatea revocării membrilor Consiliului de administrație urmare audierii raportului de activitate.

2) Formularea „*executarea necorespunzătoare sau neexecutarea obligațiilor, prerogativelor sau atribuțiilor sale*” este improprie stilului juridic. Termenul „neexecutarea obligațiilor” este un termen specific raportului juridic civil contractual/extracontractual.

Conform prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 4 alin. (5) din Legea nr. 192/1998, Comisia Națională a Pieței Financiare exercită funcții, atribuții, împuterniciri.

Întrucât, potrivit art. 8 din Legea nr. 192/1998, în scopul realizării obiectivelor sale, Comisia Națională are *atribuții*, iar conform art. 7 alin. (1) din aceeași lege, Comisia Națională „*exercită atribuțiile sale*”, din punct de vedere juridic, corectă ar fi formularea „*exercitarea neadecvată a atribuțiilor sale*.”

3) Concomitent, menționăm, că prevederea art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 192/1998 care dispune, că „revocarea membrilor Consiliului de Administrație se face de Parlament în cazul în care în urma exercitării neadecvate a atribuțiilor sale sau săvârșirii unor acte ilegale, s-au produs efecte de criză pe piața financiară nebankară” a fost supusă controlului constituționalității.

Astfel, în *Decizia Curții Constituționale nr.40 din 08.07.2016 de inadmisibilitate a sesizării nr.71a/2016 privind controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr.192-XIV din 12 noiembrie 1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare și Hotărârea Parlamentului nr.43 din 24 martie 2015 privind revocarea din funcția de președinte al Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare (revocarea din funcție a președintelui CNPF)*, Curtea a menționat, că legea utilizează termeni generici, or, aceasta nu poate să detalieze ce anume constituie un act ilegal în situații particulare. Prin urmare, **ține de competența organului abilitat cu dreptul de numire și revocare să aprecieze legalitatea actelor întocmite, precum și consecințele acestora asupra pieței financiare nebankare.**

4) Cu referire la completarea art. 15 cu alineatele (1¹) și (1²), considerăm următoarele:
a) domeniile de activitate ale comisiilor permanente ale Parlamentului sunt specificate în Hotărârea Parlamentului nr. 48/2009. Conform art. 1 pct. 2 din această hotărâre, piața valorilor mobiliare este atribuită comisiei economie, buget și finanțe.

Astfel, nu este necesar de indicat în textul legii, care comisie parlamentară se va ocupa de audierea raportului privind activitatea Comisiei Naționale a Pieței Financiare. Pentru acest motiv, cuvintele „Comisia economie, buget și finanțe” se vor substitui cu cuvintele „comisia parlamentară de profil”. Această obiecție este valabilă și pentru Art. II pct. 4, Art. IV, pct.2;

b) în corespundere cu art. 14 lit. b) din Legea nr. 192/1998, calitatea de membru al Consiliului de Administrație încetează în caz de revocare de către Parlament, la propunerea Președintelui Parlamentului. Adică, legea deja prevede, că Parlamentul va decide asupra revocării membrului Consiliului de Administrație prin comisia parlamentară de profil.

Respectiv, aceasta ar putea interveni în ședință plenară când se audiază Raportul de activitate al Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu indicarea faptelor, împrejurărilor și circumstanțelor ce denotă executarea necorespunzătoare sau exercitarea neadecvată a atribuțiilor membrului/membrilor Consiliului de Administrație, cu propunerea de revocare din funcție a acestuia/acestora.

Astfel, prin Hotărârea Parlamentului adoptată asupra audierii raportului privind activitatea Comisiei Naționale a Pieței Financiare pentru anul precedent, Parlamentul va lua act de raportul asupra activității Comisiei, apreciind drept satisfăcătoare/nesatisfăcătoare activitatea acesteia.

Iar în situația în care se va constata că în rezultatul acțiunilor întreprinse de către membrii Consiliului de Administrație, în sensul art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 192/1998, s-au produs consecințe nedorite pe piața financiară nebanară sau activitatea Comisiei Naționale a Pieței Financiare se apreciază ca nesatisfăcătoare din cauza activității unor membri/membrilor Comisiei Naționale a Pieței Financiare, Parlamentul va aproba demiterea/revocarea acestor membri/membrilor Consiliului.

Obiecțiile expuse vis-a-vis de revocarea membrilor autorității respective sunt valabile și pentru Art. II, Art. III, Art. V și Art. IX din proiect.

2. Art. II:

1) Sugerăm ca alineatul (1) al art. 42 di legea vizată să fie structurat în mai multe alineate, respectiv, (1¹), (1²).

2) Pct. 6, art. 44 alin.(2) lit. h), pe lângă obiecțiile expuse pentru pct. 1), Art. I din proiect, relevăm următoarele:

- cuvintele „raportul de activitate” sugerăm a fi substituite cu cuvintele „raportul privind activitatea Consiliului Concurenței”, fiind astfel în unison cu art.33 alin. (3) din lege;

- sugerăm a se revedea cuvintele „obligațiilor, prerogativelor” pe motiv, că potrivit art. 39 din lege, Consiliul Concurenței are „atribuții”.

3. Art. III:

Concomitent cu obiecțiile expuse pentru Art. I din proiect, relevăm următoarele:

- în corespundere cu art. 84 alin. (2) din lege, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor exercită atribuții, pentru care motiv se va revedea formularea „obligațiilor, prerogativelor”;

- cu referire la audierea raportului de activitate, reținem, că în corespundere cu art. 80 alin. (4) din lege, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor prezintă Parlamentului, pînă la data de 15 martie a fiecărui an, un *raport anual de performanță*,

care include date și analize cu privire la cazurile de soluționare a contestațiilor, pentru care considerent, se va face substituirea de rigoare.

4. Art. IV:

1) Pct. 2

Referitor la textul "*organizațiile de media reprezentative și active sub aspectul inițiativelor de politici publice în domeniul mass-media*", pentru a evita interpretările neuniforme, autorul urmează să stabilească semnificația acestuia în contextul normei, pentru a asigura înțelegerea corectă a noțiunii sau a termenului respectiv; conform normei art. 54 alin.(5) din Legea nr. 100/2017.

2) Pct.3, în redacția propusă la lit. d) alin. (2) al art. 76 și alin. (3) din proiect, reținem norma de la art. 54 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 100/2017, potrivit căreia, conținutul se expune într-un limbaj simplu, clar și concis, pentru a se exclude orice echivoc, iar într-o frază este exprimată o singură idee.

De altfel, sub aspect conceptual, semnalăm că normele reglementării privind componența membrilor comisiei de concurs pentru selectarea membrilor Consiliului Audiovizualului sunt lipsite de eficiență juridică și comportă o neclaritate, întrucât: nu sunt specificate cu precizie criteriile de selectare a acestor membri a comisiei de concurs, mai mult ca atât, expresia "*pot fi în mod exclusiv*" nu este specifică limbajului juridic utilizat în legislația națională, comportând criterii de coruptibilitate.

Pe de altă parte, referitor la textul lit. d) alin.(2) din pct.3, în redacția propusă este contrară prevederilor art. 54 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 100/2017, potrivit căreia verbele se utilizează, de regulă, la timpul prezent.

3) Pct.4 alin.(4¹) al art. 77, sub aspect conceptual, reținem următoarele considerente:

Revocarea, din funcție, ca procedură nu trebuie să încalce principiul independenței funcționale și instituționale. Având în vedere faptul că Codul serviciilor media audiovizuale transpune Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 *privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale* (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 95 din 15 aprilie 2010, acest aspect urmează a fi analizat prin prisma stabilității instituționale.

Reiterând normele Directivei transpuse, și *dat fiind natura specifică a serviciilor mass-media audiovizuale, în special impactul acestor servicii asupra modului în care se formează opinia publică, este esențial ca fiecare stat membru să poată decide asupra detaliilor, fără a aduce atingere oricăror alte dispoziții relevante ale legislației Uniunii, iar pentru a evita potențiala insecuritate juridică este necesar de a proteja interesul general legitim.*

Astfel, analizând soluțiile propuse supra pentru desemnarea în funcție a membrilor Consiliului Audiovizualului, constatăm că acestea sunt mai riguroase în comparație cu revocarea din funcție.

Pentru a asigura independența persoanei ce exercită o funcție de demnitate publică, legea trebuie să stipuleze cu claritate aceste condiții. Mai mult ca atât, criteriile clare de revocare nu trebuie să lase loc de interpretări, întrunirea cărora să fie constatate de o autoritate competentă, cu respectarea dreptului la apărare.

Observăm că și Curtea Constituțională a statuat, în privința procedurii de revocare a membrilor organelor de conducere ale unei autorități publice, că “ [...] În scopul garantării independenței persoanei ce exercită o funcție de demnitate publică, normele constituționale și legale impun respectarea termenului mandatului. De regulă, destituirea presupune o procedură mai complicată decât numirea în funcție sau cel puțin una echivalentă. [...]. Această rigiditate decurge din rațiunea asigurării independenței persoanei față de acei care au votat pentru alegerea sau numirea sa.” (pct. 65 din Hotărârea Curții Constituționale nr.27 din 20.09.2013).

În redacția propusă de autor, remarcăm lipsa acestor condiții și criterii. Corespondent, reținem normele de la art. 1 lit. f) și g) și atribuțiile stipulate la articolele 75, 77 și art. 87 alin.(1) din Codul serviciilor media audiovizuale al Republicii Moldova, care impun necesitatea revizuirii acesteia, or în redacția propusă, acestea pot servi ca obiect de sesizare la Curtea Constituțională;

Nota informativă a proiectului de lege nu explică necesitatea modificării termenului de intrare în vigoare a normelor propuse la **pct. 8** al **Art.IV**. Mai mult ca atât, precizăm că acestea țin de: *acorduri (acțiuni coordonate) ale persoanelor fizice și juridice concurente din domeniul serviciilor media audiovizuale; limitarea cotei de audiență și obiectul de activitate al serviciilor media.* Or, *principala valoare a ordinii de drept constă în posibilitatea oferită fiecăruia de a-și conforma comportamentul regulilor dinainte stabilite, fapt reținut de Curtea Constituțională în Hotărârea nr.32/1998 privind interpretarea art. 72 din Constituția Republicii Moldova "Intrarea în vigoare a legii".*

Totodată, remarcăm că, în urma modificării Codului serviciilor media audiovizuale, termenul de aplicare a art. 88 se limitează la 1 lună.

Conform destinației sale, Legea, ca act normativ, se adoptă de către organul competent pentru a reglementa anumite relații sociale, a determina conduita și comportamentul subiecților de drept, atât timp cât ea este în vigoare. În sensul respectării prevederilor art.3 din Codul serviciilor media audiovizuale nr. 174/2018 și art. 32 din Legea nr. 100/2017, menționăm că proiectul de lege urmează a fi coordonat cu Consiliul Audiovizualului, care reglementează și autorizează activitatea serviciilor media audiovizuale.

5. Art. V:

1) Pe lângă obiecțiile expuse pentru Art. I din proiect, menționăm următoarele.

- procedura de revocare din funcție a directorilor Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică propusă spre reglementare la art. 10 alin. (12¹) și (12²) urmează a fi supusă corelării cu prevederea cuprinsă la alin. (13) al acestui articol, fiindcă conțin dublări în reglementare.

Potrivit art. 10 alin. (13) din lege, comisia parlamentară de profil audiază directorul Consiliului de administrație a cărui revocare se propune și, în cazul constatării unuia dintre temeiurile indicate la alin.(12), propune Parlamentului revocarea directorului respectiv. Întrucât alin. (12) al art. 10 se propune a fi completat cu lit. f), care va stabili, că mandatul de director al Consiliului de administrație va înceta în cazul revocării în caz de

constatare a exercitării neadecvate a atribuțiilor sale, se impune revizuirea alin. (12¹) și (12²) propus spre completare;

- în corespundere cu art. 9 alin. (8) din Legea nr. 174/2017, directorii exercită „atribuții”, din care considerent se va revedea formularea „neexecutării obligațiilor, prerogativelor”;

- cu referire la audierea „raportului de activitate”, relevăm, că potrivit art. 12 alin. (7) din Legea nr. 174/2017, Agenția elaborează, prezintă în plenul Parlamentului și publică pe pagina sa web oficială raportul privind activitatea desfășurată în anul precedent.

2) În partea ce ține de revocarea directorilor Consiliului de administrație înainte de termenul mandatului pentru care au fost numiți, considerăm necesar a invoca Hotărârea Curții Constituționale nr.30 din 08.12.2015 pentru controlul constituționalității Hotărârii Parlamentului nr.224 din 3 decembrie 2015 pentru abrogarea hotărârilor Parlamentului privind desemnarea unor directori ai Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică.

În Hotărârea sa, Curtea a statuat, că în scopul garantării independenței persoanelor care exercită funcții de demnitate publică, normele constituționale și legale impun respectarea termenului mandatului.

Relevantă, în acest sens, este Hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 20.09.2013 pentru controlul constituționalității unor hotărâri ale Parlamentului privind revocarea și desemnarea directorului general al Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, unde Curtea a menționat, că „**necesitatea stabilității mandatului de director al Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică** este determinată de obligațiile funcționale ale titularului, de rolul important în crearea unui cadru juridic pentru asigurarea eficienței energetice, aprovizionarea fiabilă a economiei naționale și a populației cu resurse energetice” (pct. 52).

Totodată, Curtea a menționat că instrumentele internaționale în domeniu cuprind o serie de stipulări pentru asigurarea independenței autorității de reglementare a sectorului energetic (pct. 54).

În Directiva 2009/72/CE și, respectiv, Directiva 2009/73/CE se menționează că autoritățile de reglementare din domeniul energiei și gazelor naturale **trebuie să fie pe deplin independente față de orice interese publice sau private**, ceea ce nu exclude controlul judiciar și controlul parlamentar. (pct. 57).

Curtea a observat că, potrivit legislației comunitare, independența autorității de reglementare este o cerință legală obligatorie în Uniunea Europeană (pct. 58).

În context, Curtea a reținut, că **actul de eliberare** din funcția de director general al Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică **a avut ca efect încetarea mandatului** directorului general al Consiliului de administrație. În scopul garantării independenței persoanei ce exercită o funcție de demnitate publică, normele constituționale și legale impun respectarea termenului mandatului. De regulă, **destituirea presupune o procedură mai complicată decât numirea în funcție sau cel puțin una echivalentă** (pct. 64).

6. Art. VI:

a) pct. 1:

Pornind de la statutul de autoritate publică independentă a Autorității Naționale de Integritate, reglementate în art. 2 al Legii nr.132/2016, principiile stabilite la art. 3 care îi guvernează activitatea și reieșind din atribuțiile Consiliului de Integritate al Autorității Naționale de Integritate stipulate la art. 12 alin.(7), acesta propune Președintelui Republicii Moldova *numirea și revocarea* din funcții a președintelui și vicepreședintelui Autorității Naționale de Integritate (în continuare - *Autoritate*).

Concludent, "*dispunerea eliberării din funcție*" de către Președintele Republicii Moldova a președintelui și vicepreședintelui Autorității este expusă deja în redacția actuală a Legii nr.132/2016, la art. 12 alin.(7) lit. f) în atribuțiile Consiliului de Integritate.

Astfel, întru respectarea art. 54 din Legea nr. 100/2017 sugerăm revizuirea reglementării propuse și redarea lui într-o manieră a stilului normativ, luând în calcul obiectiile supra;

b) pct. 2:

- sintagma "*incapacitate managerială*" din debutul lit. g) propusă de autor ca criteriu de revocare a președintelui sau vicepreședintelui Autorității, pentru a putea produce efecte juridice și pentru a putea fi aplicată corect, necesită a fi definită în conținutul legii.

Ad litteram, reținem că potrivit cerințelor pentru a candida la funcțiile menționate *supra* stipulate la art. 10 din Legea nr. 132/2016, persoana care îndeplinește cumulativ condițiile menționate în această normă, printre care și: *studii superioare în domeniul dreptului, al economiei, al administrației publice sau al managementului dar și vechimea în muncă de cel puțin 5, respectiv 7 ani-* prezumă stabilirea unor criterii clare întru asigurarea unei evaluări a capacității manageriale complexe.

7. Art. VII:

Referitor la textul "*constatarea executării necorespunzătoare sau neexecutării obligațiilor, prerogativelor sau atribuțiilor sale*", reținem că:

- în corespundere cu art. 19 din Legea nr.308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor exercită **atribuții**, din acest motiv se va revedea formularea „*obligațiilor, prerogativelor*„;

- în conformitate cu art.22 alin.(1) lit. n) din Legea nr.308/2017, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (în continuare-*Serviciu*) prezintă Guvernului raportul anual de activitate.

- potrivit art. 21 alin.(10) și (11) din Legea nr. 308/2017, revocarea din funcție a directorului Serviciului se efectuează de către Guvern, iar a directorului adjunct-de Guvern la propunerea directorului Serviciului. Aceste funcții sunt funcții de demnitate publică reglementate de Legea nr. 199/2010.

Temeiurile de numire, revocare și încetare de drept a mandatului directorului Serviciului sunt reglementate în art.21 a legii vizate.

Astfel, reieșind din scopul Legii menționate statuat în art. 1, a statutului de autoritate publică independentă stipulat la art. 18 și împuternicirile Guvernului reglementate de Legea nr.136/2017, menționăm că *constatările care denotă executarea necorespunzătoare sau neexecutarea obligațiilor sau atribuțiilor Serviciului pot servi*

drept temei pentru revocarea din funcție doar cu condiția indicării exprese a faptelor, împrejurărilor și circumstanțelor.

8. Art. VIII, semnalăm faptul că art. 11 alin. (6) lit. b) din Legea nr.241/2007 privind comunicațiile electronice stabilește expres despre *îndeplinirea necorespunzătoare, în mod sistematic, a atribuțiilor acordate prin lege, fapt stabilit prin actul de constatare rămas definitiv.* Motiv pentru care, recomandăm autorului revizuirea normei respective.

9. Art. IX:

Cu referire la încetarea mandatului de membru al Consiliului Audiovizualului, Consiliului de Observatori ai instituției publice naționale a audiovizualului Compania „Teleradio - Moldova”, membrii Consiliului de Supraveghere ai instituției publice naționale a audiovizualului Compania „Teleradio - Moldova”, a membrilor Plenului Consiliului Concurenței, proiectul de lege propune, ca mandatul acestora să înceteze la data intrării în vigoare a legii de modificare, iar până la numirea noilor membri, Parlamentul să numească persoane care vor exercita temporar aceste funcții (interimatul funcției).

Este de notat, că în corespundere cu art. 7 alin. (3) din Legea nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică (conform anexei la lege, Președintele, vicepreședintele, membrii Plenului Consiliului Concurenței sunt atribuiți la categoria persoanelor cu funcții de demnitate publică), în cazul în care termenul regulamentar de exercitare a mandatului expiră sau a expirat, iar succesorul de competență nu intră în exercitarea mandatului, demnitarul continuă să-și exercite mandatul până la ocuparea funcției de către succesorul de competență.

În același context, art. 44 alin. (4) din Legea nr. 183/2012, dispune în mod expres, că membrii Plenului Consiliului Concurenței ale căror mandate au expirat vor rămâne în funcție până la numirea succesorilor lor.

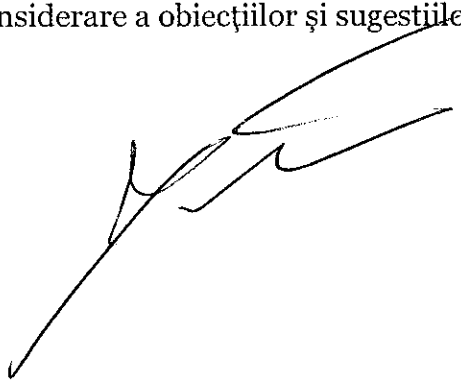
În acest sens, la art. 44 alin. (2) din Legea nr. 183/2012 sunt expres stabilite cazurile de revocare a membrilor Plenului Consiliului Concurenței. Reținem obligativitatea respectării legalității și întrunirea tuturor cerințelor stabilite de lege pentru revocarea membrilor Consiliului Concurenței. Rigiditatea revocării decurge din rațiunea asigurării independenței persoanei față de cei care au votat pentru numirea sa.

Relevante sunt constatările Curții Constituționale expuse în Decizia nr.20 din 10.12.2013 de respingere a sesizării nr.28a/2013 pentru controlul constituționalității unei prevederi din articolul 7 alin.(3) al Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, unde Curtea a statuat la pct. 21, că cadrul legal subsecvent Constituției stabilește pentru fiecare categorie de funcție de demnitate publică în parte: regimul juridic, autoritatea competentă să desemneze în funcție persoana sau să desfășoare procedura de alegere a acesteia, conținutul mandatului deținut și termenul desemnării, condițiile de încetare a mandatului, regimul juridic al perioadei cuprinse între intervenirea vacanței funcției și desemnarea efectivă a succesorului de competență, caracterul și volumul competențelor demnitarului în perioada interimatului.

Totodată, Curtea a menționat, că *prelungirea tacită, prin efectul legii, a duratei mandatului persoanei cu funcție de demnitate publică, până la desemnarea efectivă a succesorului funcției, asigură continuitatea, funcționalitatea și eficiența activității autorității.*

În contextul celor expuse, dat fiind că inițiativa legislativă nu este în unison cu normele legislative invocate, precum și ținând cont de constatările Curții Constituționale, recomandăm reevaluarea Art. IX al proiectului de lege.

În concluzie, întrucât proiectul de lege este elaborat în dezacord cu principiile legiferării stabilite în Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, precum și ținând cont de constatările Curții Constituționale formulate în hotărârile/deciziile sale, întru respectarea principiului unicității în reglementare, sugerăm reevaluarea inițiativei legislative cu luarea în considerare a obiecțiilor și sugestiilor prezentului aviz.

Ion Creangă
Șef Direcție generală

Ex. I. Băieșu
E. Dolință